

Warszawa, 7.10.2026 r.

Szanowny Pan
Dariusz Standerski
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Cyfryzacji

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z pismem z dnia 8 września 2026 r. dotyczącym konsultacji projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie progów uznania incydentu za poważny (RD236), przedstawiamy poniżej uwagi do wskazanego projektu (dalej: „**Projekt rozporządzenia krajowego**”).

Na wstępie należy zauważyć, że rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2690 z dnia 17 października 2024 r. ustanawiające zasady stosowania dyrektywy (UE) 2022/2555 w odniesieniu do wymogów technicznych i metodycznych dotyczących środków zarządzania ryzykiem w cyberbezpieczeństwie oraz doprecyzowujące przypadki, w których incydent uznaje się za poważny w odniesieniu do dostawców usług DNS, rejestrów nazw TLD, dostawców usług chmurowych, dostawców usług ośrodka przetwarzania danych, dostawców sieci dostarczania treści, dostawców usług zarządzanych, dostawców usług zarządzanych w zakresie bezpieczeństwa, dostawców internetowych platform handlowych, wyszukiwarek internetowych i platform usług sieci społecznościowych oraz dostawców usług zaufania (Dz. Urz. UE L 2024/2690 z 18.10.2024; dalej: „**Unijne rozporządzenie wykonawcze**”) określa już kryteria uznania incydentu za poważny w odniesieniu do podmiotów objętych zakresem jego zastosowania. Obejmują one zarówno kryteria ogólne, określone w art. 3 Unijnego rozporządzenia wykonawczego, jak i kryteria szczególne, właściwe dla poszczególnych rodzajów podmiotów. W przypadku dostawców internetowych platform handlowych kryteria szczególne zostały określone w art. 11 Unijnego rozporządzenia wykonawczego.

Jednocześnie, z uwagi na konstrukcję Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającą rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającą dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz. U. UE. L. z 2022 r. Nr 333, str. 80 z późn. zm., dalej: „**NIS-2**”) oraz przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 20 z późn. zm., dalej: „**UKSC**”), podmioty prowadzące działalność gospodarczą mogą podlegać regulacjom z zakresu cyberbezpieczeństwa nie tylko ze względu na swoją główną lub wiodącą działalność. Charakter i zakres prowadzonej działalności mogą bowiem powodować, że dany podmiot będzie jednocześnie spełniał kryteria kwalifikujące go do więcej niż jednego sektora lub podsektora objętego regulacją.

Kwestia ta ma szczególne znaczenie z perspektywy sektora e-commerce. W praktyce działalność w zakresie handlu elektronicznego jest często łączona z działalnością produkcyjną – zarówno w ramach jednego podmiotu gospodarczego, jak i w ramach grupy kapitałowej. Podmioty prowadzące działalność produkcyjną mogą jednocześnie prowadzić sprzedaż za pośrednictwem kanałów internetowych, w tym sklepów internetowych, a w określonych przypadkach również świadczyć usługi kwalifikowane jako usługi internetowej platformy handlowej.

Ponadto, podmioty prowadzące działalność w zakresie handlu elektronicznego – z uwagi na przedmiot towarów pozostających w obrocie – mogą jednocześnie prowadzić działalność w zakresie dystrybucji określonych towarów, która również jest objęta zastosowaniem UKSC. Dotyczy to m.in. podmiotów które z jednej strony kwalifikują się jako dostawcy internetowej platformy handlowej, a z drugiej uczestniczą w obrocie towarów we własnym imieniu jako dystrybutorzy (np. chemikaliów lub żywności).

W konsekwencji regulacje dotyczące progów uznania incydentu za poważny w sektorach objętych Projektem rozporządzenia krajowego mogą mieć istotne znaczenie również dla podmiotów prowadzących szeroko rozumianą działalność e-commerce.
Mając na uwadze powyższe składamy poniższe uwagi:

1) W odniesieniu do Załącznika do Projektu rozporządzenia krajowego:

Sektor: Produkcja; **Podsektor:** Produkcja komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych;
Sektor: Produkcja; **Podsektor:** Produkcja urządzeń elektrycznych;
Sektor: Produkcja; **Podsektor:** Produkcja maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowanych

Zdarzenie: Incydent dotyczący odpowiednio: produkcji komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych, produkcji urządzeń elektrycznych oraz produkcji maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowanych; **w zakresie pkt 2:** „czas oddziaływania incydentu na świadczoną usługę: incydent skutkuje niedostępnością produkcji powyżej **8 godzin**.”

Postulat:

Proponujemy podwyższenie wskazanego progu i przyjęcie, że incydent spełnia kryterium czasowe, jeżeli skutkuje niedostępnością produkcji co najmniej na poziomie „powyżej 24 godzin”. Dodatkowo wnioskujemy o doprecyzowanie, że chodzi o „całkowitą” niedostępność.

Uzasadnienie:

Próg 8 godzin w naszej ocenie jest zdecydowanie zbyt niski i nie uwzględnia w wystarczającym stopniu specyfiki działalności produkcyjnej. Niedostępność produkcji trwająca dłużej niż 8 godzin, tj. jedną zmianę roboczą, nie musi jeszcze powodować skutków o stopniu istotności uzasadniającym uznanie incydentu za poważny. W szczególności krótkotrwały przestój może zostać zniwelowany w ramach kolejnych zmian, przez zmianę harmonogramu produkcji, wykorzystanie dostępnych zapasów lub alternatywnych zdolności produkcyjnych, bez istotnego wpływu na realizację zobowiązań wobec odbiorców albo ciągłość łańcucha dostaw.

Zgodnie z art. 23 ust. 3 dyrektywy NIS2 incydent uznaje się za poważny, jeżeli spowodował lub może spowodować poważne zakłócenia operacyjne lub straty finansowe dla danego podmiotu albo znaczną szkodę materialną lub niematerialną dla innych osób. Czas trwania zakłócenia może stanowić istotny wskaźnik jego powagi, jednak próg czasowy powinien być ustalony na poziomie pozwalającym na identyfikację zdarzeń, które rzeczywiście mogą wywoływać tego rodzaju skutki, z uwzględnieniem specyfiki danego sektora oraz rzeczywistego wpływu incydentu na działalność podmiotu. Również art. 11 ust. 4 ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa przewiduje ustalanie progów z uwzględnieniem m.in. czasu oddziaływania incydentu, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby ochrony przed zagrożeniem życia lub zdrowia, znacznymi stratami majątkowymi oraz obniżeniem jakości świadczonej usługi.

Ma to szczególne znaczenie, ponieważ – zgodnie z uzasadnieniem projektu – spełnienie choćby jednego z progów ma wystarczać do zakwalifikowania incydentu jako poważnego, niezależnie od pozostałych kryteriów. Przy progu wynoszącym 8 godzin obowiązek zgłoszenia może zatem obejmować także zdarzenia, które nie powodują poważnych zakłóceń operacyjnych, znaczących strat ani istotnego wpływu na odbiorców. Byłoby to sprzeczne z deklarowanym celem projektu, zgodnie z którym progi powinny obejmować zdarzenia rzeczywiście niebezpieczne, a nie zdarzenia mające jedynie nikły wpływ na funkcjonowanie podmiotu.

Uzasadnienie projektu opiera próg 8 godzin na ogólnym założeniu, że przerwa trwająca jeden dzień roboczy powoduje straty przedsiębiorstwa oraz zakłóca ciągłość łańcucha dostaw. Założenie to nie uwzględnia jednak zróżnicowania modeli produkcyjnych, w tym produkcji

wielozmianowej lub ciągłej, skali zakłócenia, możliwości jego skompensowania ani tego, czy przestój rzeczywiście przełożył się na brak realizacji dostaw. Ośmiogodzinny próg może w konsekwencji prowadzić do nadmiernego raportowania zdarzeń o ograniczonym wpływie, angażując zasoby podmiotów oraz zespołów CSIRT w obsługę przypadków, które nie osiągają poziomu istotności zakładanego przez dyrektywę NIS2. Motywy 101 i 102 dyrektywy wskazują przy tym na potrzebę zachowania równowagi pomiędzy szybkim zgłaszaniem incydentów a możliwością skoncentrowania zasobów na ich rzeczywistej obsłudze i ograniczaniu skutków.

Za podwyższeniem progu przemawia również porównanie z progami przewidzianymi w projekcie dla niektórych działalności zaliczanych do sektorów kluczowych. Dla przerwania wydobywania kopalin przewidziano próg powyżej 72 godzin, natomiast dla przerwania wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji ciepła – powyżej 24 godzin. Różnice w specyfice poszczególnych sektorów nie pozwalają na proste przeniesienie tych wartości na sektor produkcji, jednak wskazują, że sama krytyczność sektora nie przesądza o konieczności stosowania krótkiego progu czasowego. **Tym bardziej próg 8 godzin dla szerokiej i zróżnicowanej grupy przedsiębiorstw produkcyjnych wymaga szczególnego uzasadnienia z punktu widzenia spójności i proporcjonalności regulacji.**

Podwyższenie progu do co najmniej 24 godzin pozwoli lepiej odróżnić przejściowe zakłócenia operacyjne od incydentów powodujących rzeczywiście istotną niedostępność produkcji. Jednocześnie nie spowoduje ono pominięcia incydentów o szczególnie poważnych skutkach, ponieważ projekt przewiduje także inne, samodzielne kryteria odnoszące się m.in. do zagrożenia życia lub zdrowia, znaczących strat finansowych oraz ujawnienia tajemnicy prawnie chronionej. Proponowany próg co najmniej 24 godzin stanowi zatem rozwiązanie bardziej proporcjonalne, lepiej odpowiadające funkcji progów jako instrumentu identyfikowania incydentów rzeczywiście poważnych.

Dodatkowo postulujemy wyraźne doprecyzowanie, że wskazane kryterium odnosi się do **całkowitej niedostępności produkcji**, a nie jedynie do ograniczenia zdolności lub możliwości produkcyjnych. Takie rozwiązanie pozwoli na jednoznaczne rozgraniczenie przypadków, w których produkcja została całkowicie wstrzymana, od sytuacji, w których – pomimo wystąpienia incydentu – jest ona nadal prowadzona, choć w ograniczonym zakresie.

Doprecyzowanie to byłoby również spójne z podejściem przyjętym w Unijnym rozporządzeniu wykonawczym, które w odniesieniu do sektorowych kryteriów kwalifikacji incydentów posługuje się pojęciem całkowitej niedostępności usługi. Przyjęcie analogicznego rozwiązania w projektowanym rozporządzeniu zwiększyłoby przejrzystość regulacji i ograniczyło wątpliwości interpretacyjne dotyczące tego, czy częściowe ograniczenie produkcji jest wystarczające do przekroczenia wskazanego progu.

2) W odniesieniu do Załącznika do Projektu rozporządzenia krajowego:

Sektor: Produkcja; **Podsektor:** Produkcja komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych;
Sektor: Produkcja; **Podsektor:** Produkcja urządzeń elektrycznych;
Sektor: Produkcja; **Podsektor:** Produkcja maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowanych

Zdarzenie: Incydent dotyczący odpowiednio: produkcji komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych, produkcji urządzeń elektrycznych oraz produkcji maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowanych; **w zakresie pkt 4) lit. e):** „ujawnienie tajemnicy prawnie chronionej, w tym tajemnicy przedsiębiorstwa”

Postulat:

Proponujemy doprecyzowanie wskazanego kryterium poprzez przyjęcie, że incydent uznaje się za poważny w przypadku **istotnego naruszenia tajemnicy przedsiębiorstwa**, a nie każdego przypadku jej ujawnienia.

Uzasadnienie:

Projekt rozporządzenia krajowego przewiduje, że jednym z kryteriów uznania incydentu za poważny jest ujawnienie tajemnicy prawnie chronionej, w tym tajemnicy przedsiębiorstwa. **W naszej ocenie przesłanka ta została sformułowana zbyt szeroko, ponieważ obejmuje każde ujawnienie informacji objętej ochroną, niezależnie od charakteru, zakresu i rzeczywistych skutków takiego ujawnienia.**

W szczególności w przypadku **tajemnicy przedsiębiorstwa zakres informacji objętych ochroną może być bardzo szeroki i obejmować informacje o różnym znaczeniu dla działalności danego podmiotu**. Nie każde naruszenie poufności informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa będzie zatem powodowało skutki uzasadniające zakwalifikowanie incydentu jako poważnego. Ujawnienie informacji choć poufnych, to jednak o ograniczonym znaczeniu gospodarczym, niewielkiego zakresu danych lub informacji, których ujawnienie nie wpływa istotnie na działalność przedsiębiorstwa, nie powinno automatycznie prowadzić do takiej kwalifikacji.

Takie ukształtowanie przesłanki nie odpowiada również założeniu wynikającemu z art. 23 ust. 3 dyrektywy NIS2, zgodnie z którym **kwalifikacja incydentu jako poważnego powinna być związana z istotnością jego rzeczywistych lub potencjalnych skutków**, w szczególności poważnymi zakłóceniami operacyjnymi, stratami finansowymi lub znaczną szkodą materialną lub niematerialną dla innych osób. Sam fakt ujawnienia informacji objętej ochroną prawną, bez uwzględnienia znaczenia tej informacji oraz skali i konsekwencji jej ujawnienia, nie musi świadczyć o osiągnięciu takiego poziomu istotności.

Dodatkowo ustalenie, czy w wyniku incydentu rzeczywiście doszło do ujawnienia informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, a także określenie zakresu i skutków takiego ujawnienia, nie zawsze jest możliwe bezpośrednio po wystąpieniu incydentu. Ocena ta może wymagać przeprowadzenia szczegółowej analizy dotyczącej zarówno zakresu informacji objętych incydentem, jak i ich charakteru oraz znaczenia dla przedsiębiorstwa. Może to powodować dodatkowe trudności w terminowej i prawidłowej kwalifikacji zdarzenia.

Mając na uwadze powyższe, postulujemy doprecyzowanie omawianej przesłanki poprzez wskazanie, że kryterium uznania incydentu za poważny stanowi „istotne naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa”, a nie każde jej ujawnienie. Ocena istotności powinna uwzględniać w szczególności charakter i znaczenie ujawnionych informacji, skalę naruszenia oraz jego rzeczywisty lub potencjalny wpływ na działalność przedsiębiorstwa. Takie rozwiązanie pozwoli lepiej powiązać przedmiotowe kryterium z rzeczywistą wagą incydentu i ograniczyć ryzyko kwalifikowania jako poważnych zdarzeń o marginalnym znaczeniu dla działalności podmiotu.

3) W odniesieniu do załącznika do Projektu rozporządzenia krajowego:

Sektor: Produkcja; **Podsektor:** Produkcja komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych;
Sektor: Produkcja; **Podsektor:** Produkcja urządzeń elektrycznych;
Sektor: Produkcja; **Podsektor:** Produkcja maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowanych

Zdarzenie: Incydent dotyczący odpowiednio: produkcji komputerów, wyrobów elektronicznych i optycznych, produkcji urządzeń elektrycznych oraz produkcji maszyn i urządzeń, gdzie indziej niesklasyfikowanych; **w zakresie pkt 4) lit. d):** „straty finansowe przekraczające 2 000 000 zł”.

Postulat:

Proponujemy doprecyzowanie wskazanego kryterium poprzez przyjęcie, że przy ocenie przekroczenia progu 2 000 000 zł uwzględnia się wyłącznie bezpośrednie straty finansowe poniesione wskutek incydentu. Jednocześnie z kalkulacji powinny zostać wyłączone koszty, które podmiot poniósłby niezależnie od wystąpienia incydentu, w szczególności standardowe koszty personelu, wynagrodzeń oraz inne stałe koszty działalności.

Uzasadnienie:

Projekt rozporządzenia krajowego przewiduje, że jednym z kryteriów uznania incydentu za poważny w sektorze produkcji jest spowodowanie strat finansowych przekraczających 2 000 000 zł. Jednocześnie projekt nie precyzuje sposobu rozumienia ani obliczania „strat finansowych”, co może prowadzić do istotnych wątpliwości interpretacyjnych oraz rozbieżności w kwalifikacji podobnych zdarzeń przez poszczególne podmioty.

W szczególności nie jest jasne, czy przy ustalaniu wysokości strat należy uwzględniać wyłącznie bezpośredni uszczerbek finansowy pozostający w związku z incydentem, czy również koszty pośrednie, utracone korzyści, koszty organizacyjne lub operacyjne, a także wydatki, które zostałyby poniesione niezależnie od wystąpienia incydentu.

W naszej ocenie próg powinien odnosić się do bezpośrednich strat finansowych będących skutkiem incydentu, tj. kosztów lub uszczerbku, które nie powstałyby, gdyby incydent nie wystąpił. Pozwoli to powiązać omawiane kryterium z rzeczywistymi konsekwencjami finansowymi danego zdarzenia oraz zapewnić większą porównywalność sposobu jego stosowania przez poszczególne podmioty. W szczególności, w naszej ocenie, nie powinny być uwzględniane koszty, które podmiot poniósłby również w przypadku niewystąpienia incydentu. Dotyczy to przykładowo standardowych kosztów wynagrodzeń personelu, który pozostaje zatrudniony i otrzymuje wynagrodzenie niezależnie od wystąpienia incydentu, jak również innych stałych kosztów prowadzenia działalności. Odmienne należałoby traktować dodatkowe koszty poniesione bezpośrednio w związku z incydentem, np. koszty dodatkowego personelu lub pracy nadliczbowej niezbędnej do usunięcia jego skutków. Takie podejście zgodne jest również z ugruntowaną praktyką sądową w Polsce w zakresie ustalania wysokości szkody majątkowej związanej z danym zdarzeniem.

Takie doprecyzowanie jest istotne również z punktu widzenia funkcji omawianego progu. Skoro przekroczenie kwoty 2 000 000 zł może samodzielnie przesądzać o kwalifikacji incydentu jako poważnego, sposób kalkulacji tej wartości powinien być jednoznaczny, obiektywny i bezpośrednio związany ze skutkami incydentu. Uwzględnianie kosztów, które zostałyby poniesione niezależnie od jego wystąpienia, mogłoby prowadzić do sztucznego zawyżania wartości strat i w konsekwencji do kwalifikowania jako poważnych również incydentów, których rzeczywisty wpływ finansowy nie osiąga poziomu zakładanego przez projektowane kryterium.

Doprecyzowanie pojęcia „strat finansowych” poprzez odniesienie go do bezpośrednich strat wynikających z incydentu oraz wyłączenie kosztów ponoszonych niezależnie od jego wystąpienia pozwoli zatem na bardziej jednolite i proporcjonalne stosowanie omawianego kryterium oraz ograniczy wątpliwości związane z kwalifikacją incydentów.

4) W odniesieniu do załącznika do Projektu rozporządzenia krajowego:

Sektor: Produkcja i dystrybucja chemikaliów.

Zdarzenie: Incydent dotyczący produkcji substancji, dystrybucji substancji lub mieszanin lub wytwarzania z substancji lub mieszanin wyrobów.

w zakresie pkt 1) „liczba użytkowników, których dotyczy zakłócenie świadczenia usługi: nie dotyczy” **oraz pkt 3)** „zasięg geograficzny obszaru, którego dotyczy incydent: nie dotyczy”

Postulat:

Proponujemy określenie odrębnych progów uznania incydentu za poważny w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność w zakresie dystrybucji substancji lub mieszanin ograniczonych do:

- a) zasięgu geograficznego obszaru, którego dotyczy incydent; oraz
- b) liczby użytkowników, których dotyczy zakłócenie działalności w zakresie dystrybucji powyższych towarów.

Uzasadnienie:

Kryteria uznania incydentu za incydent poważny mające zastosowanie do zdarzeń związanych z dystrybucją substancji lub mieszanin nie uwzględniają liczby użytkowników dotkniętych incydem, jak również obszaru geograficznego. Zgodnie z załącznikiem do Projektu rozporządzenia krajowego, te progi oznaczone są jako „nie dotyczy”. W przypadku działalności związanej z dystrybucją towarów to właśnie liczba odbiorców danego produktu jest kluczowym wskaźnikiem, który powinien być brany pod uwagę przy ocenie powagi danego incydentu. Z perspektywy charakterystyki działalności dystrybutorów, ciągłość świadczenia usługi polega przede wszystkim na zdolności podmiotu do zapewnienia (1) nieprzerwanych dostaw oraz (2) jakości towarów i ich zgodności z odpowiednimi specyfikacjami. Na skutek incydentu związanego z samym towarem (substancją, mieszaniną lub wyrobem) wskazuje również próg w pkt 4 wskazany w Projekcie rozporządzenia krajowego. Próg ten wskazuje na inne czynniki charakterystyczne dla sektora jakim jest spowodowanie przez incydent skażenia chemicznego.

W związku z powyższym, w przypadku, gdy incydent nie skutkuje ostatecznie dostarczeniem wadliwego towaru lub liczba odbiorców wadliwego towaru jest nieznaczna, incydent, którego doświadcza dystrybutor, nie powinien być kwalifikowany jako incydent poważny. Ponadto, gdy incydent skutkuje faktycznie brakiem ciągłości dostaw, to automatycznie okres oddziaływania tego incydentu przekłada się na liczbę odbiorców usług dotkniętych incydem. W związku z tym kryterium czasu oddziaływania incydentu nie ma samodzielnego znaczenia i nie powinno stanowić odrębnego progu uznania incydentu za poważny w przypadku tego rodzaju zdarzeń.

5) W odniesieniu do załącznika do Projektu rozporządzenia krajowego:

Sektor: Produkcja, przetwarzanie i dystrybucja żywności.

Zdarzenie: Incydent dotyczący przemysłowego przetwarzania lub produkcji żywności i hurtowej dystrybucji żywności.

w zakresie pkt 1) „liczba użytkowników, których dotyczy zakłócenie świadczenia usługi: nie dotyczy” **oraz pkt 3)** „zasięg geograficzny obszaru, którego dotyczy incydent: nie dotyczy”

Postulat:

Proponujemy określenie odrębnych progów uznania incydentu za poważny w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność w zakresie hurtowej dystrybucji żywności ograniczonych do:

- a) zasięgu geograficznego obszaru, którego dotyczy incydent; oraz
- b) liczby użytkowników, których dotyczy zakłócenie działalności w zakresie dystrybucji powyższych towarów.

Uzasadnienie:

Uwagi wskazane w pkt 4 powyżej w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność związaną z dystrybucją chemikaliów mają takie samo zastosowanie w odniesieniu do podmiotów

prowadzących działalność w zakresie hurtowej dystrybucji żywności oraz wpływu incydentów dotyczących tych podmiotów na ciągłość świadczenia usługi. W związku z tym, kryteria uznania incydentu za incydent poważny w przypadku zdarzeń związanych z hurtową dystrybucją żywności powinny być określone w taki sam sposób, tj. poprzez określenie progów odnoszących się do zasięgu geograficznego obszaru, którego dotyczy incydent oraz liczby użytkowników, których dotyczy zakłócenie działalności w zakresie dystrybucji powyższych towarów.

6) W odniesieniu do załącznika do Projektu rozporządzenia krajowego:

Sektor: Produkcja, przetwarzanie i dystrybucja żywności

Zdarzenie: Incydent dotyczący przemysłowego przetwarzania lub produkcji żywności i hurtowej dystrybucji żywności

w zakresie pkt 2) „czas oddziaływania incydentu na świadczoną usługę: a) incydent skutkuje przerwą w przemysłowym przetwarzaniu lub produkcją żywności, powyżej 8 godzin lub b) incydent skutkuje przerwą w hurtowej dystrybucji żywności powyżej 8 godzin”

Postulat:

Proponujemy odniesienie wymiaru incydentu do przerwy w przemysłowym przetwarzaniu lub produkcji żywności w danym zakładzie lub ograniczenia zdolności produkcyjnych zakładu, którego incydent dotyczy. Analogicznie w przypadku hurtowej dystrybucji proponujemy odniesienie progu uznawania za incydent poważny związanego z przerwą w dystrybucji żywności w ramach danego centrum dystrybucyjnego lub magazynu hurtowego, z wykorzystaniem, którego podmiot prowadzi działalność w zakresie dystrybucji, a w odniesieniu, do którego nastąpiła przerwa w działalności w związku z zaistniałym incydentem. Ponadto, proponujemy, aby próg incydentu poważnego związany z przerwą w przemysłowym przetwarzaniu, produkcji żywności lub hurtowej dystrybucji nie obejmował incydentów dotyczących pojedynczych lub nieznacznej części lokalizacji, w których świadczona jest usługa.

Uzasadnienie:

Próg uznania incydentu za poważny wskazujący na skutek w postaci przerwy w przemysłowym przetwarzaniu lub produkcji żywności oraz w hurtowej dystrybucji żywności wymaga doprecyzowania. W oparciu o tę przesłankę nie jest jasne czy „przerwa w przemysłowym przetwarzaniu lub produkcji” oznacza zatrzymanie wszystkich zakładów, jednej linii produkcyjnej czy jednego z kilku zakładów przedsiębiorstwa. Analogicznie przesłanka ta nie różnicuje oceny incydentu w zależności czy przerwa w hurtowej dystrybucji dotyczy całej sieci dystrybucyjnej, w ramach której podmiot prowadzi działalność, jednego centrum dystrybucyjnego lub magazynu lub jednego punktu sprzedaży hurtowej żywności. Aktualne brzmienie progu określonego w Projekcie rozporządzenia krajowego nie pozwala tym samym na miarkowanie incydentu w zależności od tego na jaką część działalności dystrybucyjnej oddziałuje, w szczególności, gdy faktycznie incydent nie ma istotnego wpływu na tę działalność, bowiem dotyczy jedynie nieznacznej części lokalizacji w których ww. działalność jest wykonywana.

7) Ogólne wyłączenie dotyczące zaplanowanych przerw i prac konserwacyjnych

Postulat:

Proponujemy wprowadzenie do Projektu rozporządzenia krajowego **ogólnego wyłączenia, zgodnie z którym za incydenty poważne nie uznaje się zaplanowanych przerw w świadczeniu usług ani zaplanowanych skutków prac konserwacyjnych przeprowadzanych przez podmiot lub w jego imieniu.**

Uzasadnienie:

Celem kryteriów określonych w projektowanym rozporządzeniu powinno być identyfikowanie zdarzeń powodujących rzeczywiste lub potencjalne zakłócenia w działalności podmiotu, które ze

względu na swój charakter i skutki uzasadniają zakwalifikowanie ich jako incydentów poważnych. **Zaplanowane przerwy w świadczeniu usług lub prowadzeniu produkcji, w szczególności związane z wcześniej zaplanowanymi pracami konserwacyjnymi, serwisowymi lub modernizacyjnymi, mają odmienny charakter i stanowią element normalnego funkcjonowania przedsiębiorstwa.**

Brak wyraźnego wyłączenia takich zdarzeń może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych, w szczególności w odniesieniu do kryteriów opartych na czasie niedostępności usługi lub produkcji. Zaplanowana przerwa technologiczna przekraczająca określony w Projekcie rozporządzenia krajowego próg czasowy mogłaby bowiem formalnie spełniać jedno z kryteriów uznania incydentu za poważny, mimo że **nie stanowi nieplanowanego zakłócenia działalności, lecz jest świadomie zaplanowanym i kontrolowanym elementem procesu operacyjnego.**

Wprowadzenie ogólnego wyłączenia pozwoliłoby zatem jednoznacznie rozgraniczyć **incydenty powodujące nieplanowaną niedostępność usług lub produkcji od innych zdarzeń wpływających na jej niedostępność.** Ograniczyłoby to ryzyko konieczności analizowania i nadmiernego raportowania zdarzeń, które ze względu na swój charakter nie powinny być kwalifikowane jako incydenty, tym bardziej incydenty poważne, a jednocześnie zwiększyłoby pewność prawną podmiotów stosujących projektowane przepisy.

Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawia również **potrzeba zachowania spójności z regulacją unijną.** Art. 3 ust. 2 Unijnego rozporządzenia wykonawczego wprost przewiduje, że: *„Nie uznaje się za poważne incydenty zaplanowanych przerw w świadczeniu usług i zaplanowanych skutków zaplanowanych prac konserwacyjnych przeprowadzanych przez odpowiednie podmioty lub w ich imieniu.”*

Z wyrazami szacunku

Patrycja Sass-Staniszevska
Prezes Izby Gospodarki Elektronicznej

poświadczenie złożenia podpisów i pieczęci elektronicznych

Certyfikat dla dokumentu o Autenti ID: bec12b2e-8238-4692-9f24-87ef7e105b2c
utworzonego: 2026-10-12 09:11 (GMT+02:00)

Dokument przekazany do podpisu przez Izba Gospodarki Elektronicznej biuro@eizba.pl, został zabezpieczony pieczęcią elektroniczną Autenti przed wprowadzeniem nieautoryzowanych zmian.

2026-10-12 09:11 (GMT+02:00)

Patrycja Staniszevska

patrycja.staniszevska@eizba.pl

Izba Gospodarki Elektronicznej

NIP: 7010391922 | Prezes Zarządu

**Podpis elektroniczny
zabezpieczony pieczęcią Autenti**

Uwierzytelnienie: e-mail

Powód: Podpisanie dokumentu

Adres IP: 2a0d:3344:480e:9d10:bcdd:dc70:6f30:1d7a

2026-10-12 09:26 (GMT+02:00)

Autentyczność oraz integralność podpisanego dokumentu przed wprowadzeniem nieautoryzowanych zmian została zabezpieczona pieczęcią elektroniczną Autenti.

2026-10-12 09:27 (GMT+02:00)

Niniejszy dokument stanowi poświadczenie wykonania usługi zaufania, w tym złożenia podpisów elektronicznych, zgodnie z zasadami opisanymi w Polityce.

Osoby podpisujące dokument złożyły podpisy elektroniczne zgodnie z zasadami opisanymi w Polityce Usług Zaufania Autenti dla podpisów elektronicznych Autenti oraz obsługi podpisywania dokumentów (dostępnej na: <https://autenti.com/pl/regulaminy>) oraz oświadczyły, że znają i akceptują treść podpisywanego dokumentu a także potwierdziły poprawność i prawdziwość danych służących do złożenia podpisu elektronicznego.

W ramach składania podpisów elektronicznych przeprowadzono uwierzytelnienie podpisujących.

Usługa została wykonana zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Rozporządzenie eIDAS).

Karta podpisów stanowi poświadczenie Autenti w zakresie realizacji poszczególnych usług zaufania, zgodnie z zasadami ich świadczenia oraz definicjami zawartymi w Polityce.